

تماشای گزارش

شکار روباه

انتشار تصویر روباه تر کمنی گر یزیا توسط نخستین عکاس حیات وحش ایران که در عالم عکاسی حیات وحش رخدادی بی‌سابقه به شمار می‌آید، توانمندی هنرمندان ایرانی را به عالم هنر نشان داد. تا آن تاریخ هیچ دوربینی این گونه جانوری زیبا را شکار نکرده و حتی یک تصویر از روباه تر کمنی ثبت نشده بود، اما حیدری ۳۰ سال از عمرش را در راه و نیم‌راه زیستگاه این سنگ‌سازان صرف کرد تا بالاخره با راهنمایی یکی از بومیان توانست مخفیگاه این روباه زیبای ریز جته را پیدا کند. حاصل ۳۰ روز کومه‌تشتی آقای عکاس در نزدیکی لانه روباه گر یزیا ثبت بیش از ۴۰۰۰ فریم بی‌نظیر از این حیوان بود که با انتشار در مجله جانور شناسی خاورمیانه (Middle East Zoology in the Middle East) به ثبت رسمی رسید. آقای عکاس این اتفاق را لطف طبیعت بسه خود می‌داند و معتقد است برای عکاسی از حیات وحش، قهار بودن در هنر عکاسی کفایت نمی‌کند و باید بتوانی ساعت‌ها و روزها در طبیعت پرسه بزنی تا چنین لحظات غافلگیر کننده‌ای را از طبیعت هدیه بگیری.

همه بزرگ و دوزک و تصاویری که منزل آراسسته آقای عکاس را زینت داده‌اند، کم یا زیاد نشانی از طبیعت دارند، اما در میان سوزهای هنری حیدری حساب جناب بوف از همه حیوانات سواست و در کلکسیون جفدهای او هزار و ۵۰۰ گونه مختلف از این حیوان یافت می‌شود که بسیاری از این تندیس‌ها را خودش تراشیده است. برای آقای عکاس حتی موقع تماشای فیلم و خواندن کتاب هم شخصیت‌هایی مانند دابی گوش دراز مجموعه هری پاتر قایل توجه است که ویژگی‌های ذاتی‌اش به حیوانات بی‌شباهت نیست. مجسمه این جن خوش‌ذات همدم همیشگی آقای عکاس است و در همه عکس‌های شخصی او حضوری پررنگ دارد.

آقای بوف محترم

لبخند حیات وحش به دوربین

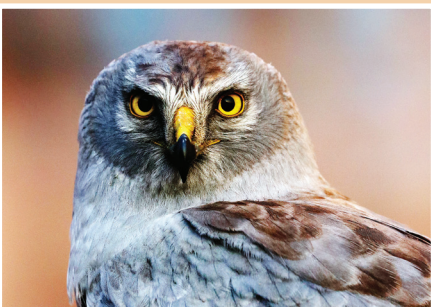
همراه با فریبرز حیدری عکاس قدیمی حیات وحش ایران درباره هیجان‌ها و زیبایی‌های ثبت تصاویر کم نظیر

زندگی

رابعه تیموری

روزنامه نگار

شاید او نخستین نفری باشد که کروکودیل پوزه کوتاه بلوچی با خونسردی به دریچه لنز دوربینش زل زده و بدون آنکه طعم گوشت و استخوان‌های او را بیچشد، لبخندی تحویلش داده و دوباره به اعماق آب رودخانه باهو کلات خزیده است. قوچ شاخدار لارستان هم کمتر پیش می‌آید مقابل دوربین موجودات دویا ژستی تماشایی بگیرد و با حوصله منتظر بایستد که فیگور خندان‌اش را ثبت و ضبط کنند. موش‌های خانگی ماده هم هیچ‌وقت مقابل چشم‌های غریبه جوجه‌هایشان را به دنیا نمی‌آورند و خانم موش ایلامی حتما وقتی با عدسی‌های

گرگ‌هایی که درنده نیستند

کمتر اتفاق افتاده که خیز برداشتن یا دندان فروچه جانوری دل آقای عکاس را بلرزاند، اما در قمیشلوی اصفهان وقتی دید ۶۰۰ گری قوی‌هیکل به صدای شاتر دوربینش گوش تیز کرده‌اند و در اطراف جان‌پناه سنگ‌چین او می‌چرخند دلش ریخت و در همان حالی که انگشتش را از روی شاتر دوربین بر نمی‌داشت، فلاکس چای محیط‌بان را که سنگین‌ترین شیء اطرافش بود، آماده کرد تا اگر در پشت کومه سرک کشیدند آن را بر سر حیوانات درنده فرود آورد،

دشواری‌های شیرین

زمان عکاسی آقای عکاس را نوع زیست ساکنان دنیای وحش تعیین می‌کند و او اگر بخواهد قدرت‌نمایی و ابهت یک بوزپلنگ را از دریچه دوربینش

به تماشاینشید باید در سرمای استخوان‌سوز زمستان چند روزی را در پناهگاه خود به تنهایی سر کند یا وقتی قرار است دلبری‌های روباه‌نر برای جلب توجه روباه‌ماده را ثبت و ضبط کند، مجبور است زمینی یخ‌پسته در نزدیکی لانه آنها را برای برپا کردن جان‌پناه انتخاب کند و چند روز پلک‌بر هم نگذارد تا مهریانی‌های این جفت وحشی نسبت به یکدیگر از دست‌نهد. بسیاری آمده که آقای عکاس وقتی برای عکاسی از خفاش‌نر تیزپرواز وارد غارهای تاریک می‌شود، آنقدر محو ابهت پرواز آنها شود که وجود پرنگاه‌های عمیق در گوشه و کنار غارها را یاد ببرد. این غارهای تاریک تنها محلی است که خفاش‌شناسی ماهر آقای عکاس را همراهی می‌کند و او وقتی به شکار لحظات زندگی سایر حیوانات می‌رود، باید به تنهایی در زیستگاه آنها کمین کند تا توجه حیوان به سمت او جلب نشود.

بعد از کار یک‌اتر عابدزاده

در دهه ۷۰ و زمانی که عکس‌های انگشت شمار حیات وحش توسط کارشناسان دوربین به‌دست گرفته می‌شد، فریبرز حیدری نوجوانی اهل هنر بود که استعداد حیرت‌انگیز او در طراحی کار یک‌اتر، احمد رضا عابدزاده را شگفت‌زده کرده بود و با معرفی دروازه‌بان تیم سرخ‌پوش‌ها در هفته‌نامه‌ای کاریکاتور می‌کشید. او در همان سال‌ها احساس کرد ساعت‌ها خیره شدن به تصویر آدم‌ها و کلنجار رفتن با چهره این موجود دویا حالش را خوب نمی‌کند و تصمیم گرفت به ثبت تصاویر حیوانات روی آورد. نخستین تصاویری که با دوربین زینت قرضی حیدری ثبت شد و در رفن خرامان قمری و کلاخ بر هره دیوار یا شکار گنجشک توسط گربه‌ها را نشان می‌داد، تصاویری بدیع بودند، اما پس از آنکه به سراغ حیوانات وحشی رفت تا از واقعیت تصورات شهرنشینان درباره این موجودات سردر آورد، انتشار عکس‌های بی‌نظیرش از خنده‌گذار و دندان‌نمای گاندوی لمیده در بر که با غم چشم‌های توله کفتاری بی‌مادر، ظهور یک عکاس حرفه‌ای حیات وحش در ایران را نوید می‌داد. ولی اوج شهرت هنری او در دهه ۹۰ اتفاق افتاد که توانست از فاصله ۱۰۰ متری از یک بوزپلنگ مساده ۶۴ فریم عکس بگیرد و پرهیز روباه تر کمنی از رویارو شدن با لنز دوربین‌ها را بشکند.

مهاجرت کاری‌زنان

اعزام نیروی کار به کشورهای عربی از جمله عراق هم در چند سال اخیر مخاطبان خود را دارد؛ کشوری که مقصد ۲۰۰ هزاره از افراد است؛ یکی متخصصان و مهندسان و دیگری کارگران ساده. شهرهایی هم که بیشترین نیروی کار را طلب می‌کنند اربیل و بغداد هستند؛ متخصصان و مهندسان را برای پروژه‌های نفتی و کارگران ساده را برای حوزه ساخت، ساختمان‌ها و پروژه‌های عمرانی. یکی از شرکت‌های اعزام‌کننده نیروی کار به عراق می‌گوید حقوق و درآمد مهندسان و متخصصان اعزامی ما چشمگیر و دهان‌پرکن‌تر است و از ۷ تا ۱۰ میلیون دینار متعارف است، اما در بین کارگران ساده، کارگران ایرانی چون اغلب حاضرند بدون استفاده از پوشش بیمه‌ای فعالیت کنند تا درآمد بیشتری داشته باشند، دستمزدهای کمتری نسبت به کارگران اعزامی از سایر کشورها دارند و این دستمزدها از ۵۰۰ هزار دینار تا ۹۰۰ هزار دینار است؛ چیزی حدود ۱۸ تا ۳۴ میلیون تومان؛ با یک وعده غذایی و جای خواب؛ ۲۱ گزینم‌ای که برای خیلی از نیروهای کار اگر نباشد اصلا کار را قبول نمی‌کنند؛ چون معتقدند هزینه‌های اجاره مسکن و خورد و خوراک آنقدر بالاست که توان جبران‌اش ندارند.

مهاجرت کاری‌زنان

اعزام نیروی کار به خارج از کشور مختص مردان نیست، بلکه زنان هم برای خود سهمی دارند؛ آن‌ها هم در رشته‌های خدماتی از رشته‌های مختلف آرایشگری گرفته تا خیاطی و ماساژ و... یکی از شرکت‌های اعزام نیروی کار به ترکیه می‌گوید ترکیه بیشترین نیروی کار زن را می‌گیرد؛ به‌خصوص در رشته‌های خدماتی فوق و اگر کارچوبان در هنر و رشته کاری خود خبره باشند می‌توانند بار خود را ببندند. این حرف‌ها را چندان آب و تابی تعریف نمی‌کند که حتی اگر هنری هم نداشته باشی ترغیب می‌شوی برای یادگیری؛ آن‌ها هم فقط با

کمتر اتفاق افتاده که خیز برداشتن یا دندان فروچه جانوری دل آقای عکاس را بلرزاند، اما در قمیشلوی اصفهان وقتی دید ۶۰۰ گری قوی‌هیکل به صدای شاتر دوربینش گوش تیز کرده‌اند و در اطراف جان‌پناه سنگ‌چین او می‌چرخند دلش ریخت

“

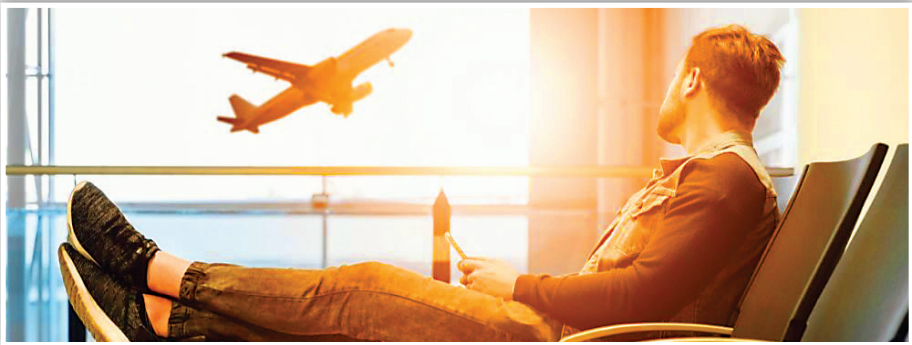
گول حرف‌های قشنگ را نخورید

واسطه‌گری شرکت‌های کاریابی خارج از کشور در ایران و کشور موردنظر را وکلایی انجام می‌دهند که به قوانین کار نیروهای مهاجر در این کشورها تسلط دارند؛ این گفته یکی از مدیران همین شرکت‌های کاریابی خارجی است: کسی که معتقد است اگر کارچوبان از پیشینه شرکت‌ها اطمینان حاصل نکنند و بدون شناخت، تمام سرمایه خود را به امید یافتن شغل رویایی‌شان به آنها بسپارند نه تنها همه زندگی‌شان را به باد می‌دهند، بلکه حتی دیگر نمی‌توانند در کشور خودشان هم زندگی کنند. به گفته او، متأسفانه برخی شرکت‌ها شرایط کار در کشورهای دیگر را برای کارچوبان خوب توضیح نمی‌دهند و این مسئله باعث می‌شود که افراد بعد از رسیدن به مقصد با هزار و یک چالش جدید روبرو شوند؛ مثلاً مهم‌ترین مسئله نیاز نداشتن به یادگیری زبان انگلیسی است؛ مسئله‌ای که باعث می‌شود افراد به این امید راهی غربت شوند و در آنجا نتوانند از حق خود دفاع کنند.

هدف مهاجرت، بعد از اینکه کلی دل‌مشتریان خود را آب می‌کند درخواست حق‌الزحمه‌ای که برای تشکیل پرونده و اعزام نیرو می‌کند را با صراحت می‌گوید: «از تشکیل پرونده تا زمان پرواز شما به سمت ترکیه ما چیزی حدود ۵۰۰ میلیون تومان دریافت می‌کنیم؛ البته این پول در برابر درآمدی که آنجا دارید چیزی نیست و ظرف چند ماه جبران می‌شود؛ بعد هم با چرب‌زبانی کارچوبان را تشویق به فروختن و حراج تمام سرمایه‌های زندگی‌اش می‌کنند برای تأمین این هزینه و ساختن دنیایش در کشور دیگری!»

حراج زندگی برای کار در غربت

گزارشی از فعالیت شرکت‌های کاریابی در خارج از کشور و مشتری‌هایشان

زندگی

فاطمه عسگری‌نیا

روزنامه نگار

اعزام نیروی کار به خارج از کشور در کمترین زمان و با بهترین شرایط! آگهی کاغذی تبلیغاتی سیاه و سفید که قد و قواره بزرگی ندارد، اما عنوانش می‌تواند برای خیلی‌ای از آدم‌هایی که دنبال راهی از بیکاری و درآمد دلاری هستند جذاب باشد؛ کسانی که فکر می‌کنند با کار کردن در کشورهای دیگری جز ایران، می‌توانند سریع‌تر به قله آرزوهایشان برسند. اغلب افرادی که شماره تماس این دفاتر اعزام نیروی کار را به امید پیدا کردن کسب‌وکاری آن

سوی آب‌پرمی دارند، تحصیلات عالیه دانشگاهی و علمی ندارند، بلکه کارگران ساده‌ای هستند که امیدوارند با توسل به هنر و حرفه‌ای که بلدند مجوز اشتغال و کسب درآمد در خارج از ایران را کسب کنند. برای اینکه در بایم این مؤسسات کاریابی و اعزام نیروی کار به خارج از کشور عمدتاً دنبال اعزام چه افرادی هستند در پوشش یک کارچوبای چند نمونه از این دفاتر تماس گرفتیم.

باید کار کن باشی

داشتن یک تخصص و تسلط به یک حرفه نخستین شرط و شرطی است که مسئول آگهی اعلام می‌کند و می‌گوید: «اگر واقعا به یک حرفه